

[Karen Højte Jensen]

ten, som beslutningen var truffet, udtalte miljøministeren til Dagbladet i Roskilde, at han ikke havde fantasi til at forestille sig andet end en placering i Risø. Hvorfor dog denne usandhed, hvis det allerede på det tidspunkt indgik i miljøministerens overvejelser, at man skulle løbe fra den beslutning, der forelå?

Vi må vel nok sige, at regeringspartiernes dagsorden er dagens største figenblad. Regeringen har indstillet København. Man vil argumentere over for agenturets bestyrelse for Risø.

Jeg vil gerne spørge: Hvilken instruks vil regeringen give sin repræsentant i bestyrelsen?

Frem og tilbage har vi nu også hørt om, at agenturets bestyrelse kan beslutte. Jamen agenturets bestyrelse kan jo ikke beslutte, i hvilket land det skal være. Agenturets bestyrelse har heller ingen beslutningskompetence med hensyn til, hvilken by det skal være.

Så kan man vel sige: Er det Spanien, Portugal eller andre gode lande, der skal afgøre dette? Normalt er det ikke gæsterne, der bestemmer, hvilken stue man skal være i. Hvor i forordningen står det for øvrigt, at det er agenturets bestyrelse, der har den endelige beslutningskompetence, hvad angår placeringen?

Jeg er meget enig med både miljøministeren og statsministeren, når det her kommer frem, at vi skal bruge DMU, og at vi skal bruge Risø. Miljøministeren udtrykte det således, at DMU skal være bindeled.

Vi flyttede netop DMU fra København til Risø, for at det kunne være opstarten til hele dette miljøteknologiske kraftcenter.

Også statsministeren nævnte flere gange Risø og DMU som positive aspekter.

Jamen hvis dette er gode argumenter – hvad jeg naturligvis er enig i – hvorfor i alverden så ikke lægge miljøagenturet dér, hvor det hele tiden har været planlagt at lægge det? Det ville dog være det mest naturlige.

Men jeg forstår, at regeringen nu forsøger at lægge – andre har sagt det – røgslør over, hvad man overhovedet vil indstille til bestyrelsen. Jeg forstår, at statsministeren lader dette glide ud af sine hænder. Jeg synes, at fru Jette Pors formulerede det så godt, da hun sagde, at hvis regeringen virkelig ønskede Risø, så havde det vel stået i regeringens dagsorden.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil godt takke for debatten her i dag, og så de to ministre.

Men for mit eget vedkommende vil jeg konkludere, at vi ikke har fået at vide, hvorfor regeringen har skiftet hest. Vi har ingen nye argumenter fået for, at man lige pludselig er gået fra Risøområdet til det indre København.

Vi får nok heller ingen svar, for de to ministre har jo været på talerstolen.

Statsministeren var så venlig nøje at analysere V's, K's og Z's dagsordensforslag. Derfor vil jeg også godt tillade mig at udsørge statsministeren lidt om regeringens dagsordensforslag. Der står:

»Idet Folketinget forudsætter, at miljøagenturet skal have den højeste grad af kvalitet og gennemslagskraft på den europæiske miljøpolitik . . .«. Det er vi vel fuldstændig enige i. Så skriver regeringen: » . . . uanset agenturets geografiske placering . . .«.

Jeg må gå ud fra, at regeringen nøje ved, hvad den mener om den geografiske placering. Derfor vil jeg godt spørge regeringen: Hvorfor slører man det så, hvorfor skriver man så ikke placeringen i dagsordenen?

Det er en menneskeret at vide, hvad man stemmer om her i Folketinget. De sølle Radikale, Kristeligt Folkeparti og 3-4 Socialdemokrater, som på en eller anden måde er blevet banket på plads, har en grundlovsret til at vide, hvad de stemmer for, og derfor mener jeg altså, at statsministeren må gå på talerstolen og helt klart forklare: Hvad stemmer vi om, hvis der eventuelt bliver afstemning om regeringens dagsorden? Er det, at regeringen vil anbefale bestyrelsen, at placeringen bliver ved Risø, eller er det, at regeringen vil anbefale bestyrelsen, at det bliver i København?

Jeg ved godt, at miljøministeren nævnte, at Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg vil få en nøje beskrivelse af regeringens tanker. Men da er det for sent. Da har medlemmerne her i det høje Ting jo stemt.

Statsministeren var også inde på i sit indlæg, at vi har en regering, der gør alt muligt for at tilfredsstille oppositionen. Man går meget ind for åbenhed, sagde statsministeren. Derfor vil jeg godt lige spørge statsministeren til slut: Hvad gør regeringen for at tilfredsstille egne medlemmer, når regeringen gør alt for at tilfredsstille oppositionen?